

שופטים

ב' אלול תשפ"ז

גליון מס' 532

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת נורנייה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

הדלקת נרות: 18:48
נץ החמה: 06:04
צאת שבת: 20:02
צאת שבת ר"ת: 20:40

ניצול הזמן

נכנסנו לחודש הרחמים והסליחות...
ר' חצקיל לוינשטיין אמר שהימים של חודש שלול נקראים ימי זריעה... מי שלא זרע – לא יהיה לו מה לקצור, וממילא לא יהיה לו גם מה לאכול!
הימים הללו הם השורש לכל שפע עבודת ה' של כל השנה!!!
כשר' חיים פרידלנדר הרגיש כאבי שיניים עזים, הוא ביקר אצל רופא השיניים... הוא הוציא לו שן אחת, ועוד אחת...
עד שהוא ראה שהבעיה היא בכלל לא השיניים!
הוא הפנה אותו לבצע צילום, ורח"ל מצאו שהוא חולה במחלה הנוראה...
המילים הראשונות שהוא אמר כשהוא שמע על כך היו: "חבל, אם הייתי יודע על זה באלול, ודאי הייתי יכול למנוע את זה!"
עכשיו אנחנו נמצאים בזמן שעוד אפשר למנוע את הכל!
צריך לנצל כל שעה למלא בעבודת ה'... כל דקה לתפילה ובקשה ותחנונים... הגר"א אומר שהחודש הזה כולו רחמים! בכל הבריאה כולה שיתן הקב"ה את מידת הרחמים יחד עם מידת הדין... אבל בחודש אלול – כל כולו רחמים!
בחודש הזה יש גילוי של הארה גדולה מאוד ממקום גבוה ביותר. והזהר"ק אומר שכשהארה הזו מתגלה, כל הדינים נכפים וכל התפילות מתקבלות!
זה הזמן להתחנן על ההצלחה של הילדים, על שלום הבית, על כיסוי המשכנתא, על הבריאות, על השידוכים, על עבודת ה'...
כל שניה לנצל לעוד בקשה ותפילה!
ה'נתיבות שלום' אמר שפעם אחת הוא חלם שעובר כל חודש אלול, והוא לא הצליח לנצל את הזמן... כל התפילות יבשות, הלימוד מקרטע, ראש השנה הוא מרגיש כמו בול עץ!
הוא התחיל להזדעק ולצווח, עד שהוא התעורר...
כשהוא הקיץ משנתו הוא גילה שהיום רק ערב ר"ח אלול.
פעם אחת הוא עבר בדיקה רפואית בסוף חודש אב, והרופא אמר שהוא חייב להיכנס לניתוח מיידי!
ה'נתיבות שלום' הבין שאם הוא יעבור את הניתוח עכשיו הוא לא יהיה בבית המדרש באלול, בראש השנה וביום הכיפורים...
הוא אמר לרופא נחרצות: "אני עושה את הניתוח רק אחרי יום הכיפורים!"
הרופא ניסה לשכנע אותו שאי אפשר לחכות, והוא מזיק לעצמו... אבל הרב"ה גמר אומר – רק אחרי כיפור!
בפועל כשהגיע יום הניתוח, שלחו אותו לאבחון מחודש, והרופא אמר לו שכבר לא צריך ניתוח... "הזמן פעל לטובתך".
אמר ר' שלום: בהחלט 'הזמן' של הימים הללו, פעם לטובתנו!

תמימות

"תמים תהיה עם ה' אלוהיך".

אומר רש"י: התהלך עמו בתמימות וצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות. אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו".

פעם אחת היה איש חסיד מורס מעם שלפרנסתו עסק במסחר... אבל היה לו כלל ברזל – שלא משנה מה יהיה, לפני התפילה הוא לא עושה שום ביזנעס!

פעם אחת הסוחר הזה נתקע עם כמות גדולה של פרווה למעילים, ובשום פנים הוא לא מצא קונים לכל הסחורה שהיתה ברשותו... הקב"ה המציא לו עזרה, והגיע אליו שליח מן השר לקנות ממנו את כל הסחורה בשביל החיילים של צבא השר!
בשעה שהשליח הגיע הסוחר היה עדיין לפני התפילה, והוא לא היה מוכן לשבור את הכלל שלו בשום פנים ואופן!
הגוי הרי לא יבין מה זה 'לפני התפילה', אז הוא החל לדחות אותו. הוא העלה מחיר – והגויאק הסכים.
שוב העלה את המחיר, ושוב הגויאק הסכים...

וכמה שהוא ניסה שהוא כבר ילך, הוא רק הסכים לעליית המחירים! בסופו של דבר הגוי אמר לו: "אני רואה שאתה לא באמת רוצה למכור את הסחורה..." והלך לו לדרכו.

כשסיפר הרב"ה מרז"ין את הסיפור הזה, הוא היה עוצר כאן. "אתם בודאי רוצים לשמוע מה היה הסוף של הסיפור..."

כולכם מסוקרנים לדעת מה קיבל אותו סוחר מבורא עולם בעבור מסירות הנפש שלו... ובכן, אני לא יודע מה היה הסוף, כי אפילו את הסוחר בעצמו זה לא היה מעניין... תמימות בעבודת הבורא!"
יהודי מאמין באמת, יודע שכל מה שעושה עמו בורא עולם, זה הכל בהשגחה פרטית לטובתו!

דברים שרואים משם לא רואים מכאן, ומה שנראה לי כרגע לא טוב, ממבט שמיימי, ודאי שהדבר הוא טוב צרוף בתכלית ההטבה!
פעם אחת ילד קטן עלה לאוטובוס ונעמד על יד הנהג...

הנהג פנה אליו ושאל: מה אתה רוצה?

אמר לו הילד בבכי: אני מבקש שתעזור לי! אני חייב את העזרה שלך! מה קרה? מה אתה צריך?

"אני צריך שתסייע במהירות שיא, ותיכנס ברכב שלפנינו! אני רוצה שתהיה כאן תאונת דרכים קטלנית!"

"השתגעתי! למה אתה רוצה שתהיה תאונה???", שאל הנהג.

"כי אמא שלי תמיד מספרת סיפורים על תאונות דרכים, ואף פעם לא ראיתי את זה בעיניים... אני חייב פעם אחת לראות תאונה!"

אמר לו הנהג: "אני מצטער, אבל לא אוכל למלא את מבוקשך!"

הילד התחיל לייבב ולמרר בבכי... כל הנוסעים שהיו באוטובוס שמעו את היללות, ולא הבינו איך הנהג יכול להתאכזר כך על ילד קטן... מה כל כך קשה לו למלא את מבוקשו?!

עד שהנהג סיפר להם מה הילד מבקש...

צדיקים

רבנו יצחק ישעיה הלברשטאם זצ"ל

פעם הגיע אל רבינו אב, שהיה סיכוי רב שהרשויות יגייסו את בנו. מצבו היה חמור, אך הרבי הבטיח: "את בנך לא יגייסו". עוד לפני שחזר לביתו, פגש בשליח שסיפר לו כי שלטונות הצבא לקחו את בנו. האבא חזר אל הרבי בבכיות ואמר לו: "הן הרבי הבטיח!..." אמר לו הרבי: "אם אמרתי שהוא לא ילך לצבא - הוא לא ילך". כשחזר האבא לביתו, ראה שם להפתעתו את בנו. התברר, שאותו שליח טעה והבחור שנלקח היה עם שם דומה לשם של בנו.

חסיד אחד הגיע אל רבינו לבקש את ברכתו, שיפטרוהו מחובת השירות בצבא. עמד הרבי, תפס אותו בגבו בחוזקה ואמר לו: "אל דאגה, הם ישחררו אותך!". כשהתייצב לבדיקה אצל הרופא, קם הרופא ותפסו בגבו באותו מקום שרבינו תפס אותו, ואמר לו, שאינו מוכשר לכלום ושלח אותו לביתו, ויהי לפלא.

סיפר ר' משה ברוינפלד המתגורר בניו-יורק, עסקן ציבורי נודע, שקצת לפני חיסולו של הגטו, הוא פנה אל רבינו ושאל אותו: "רבי, מה יהיה? הרי הרבי רואה שהגטו עומד לפני חיסול..." אמר לו הרבי: "אתה ואחיך ליבוש, תשארו בחיים. אכן, תעברו זמנים קשים, תתגלגלו ממחנה עבודה למשנהו, אך בסוף תעברו את זה בחיים". ואכן, הרבי, שכל ימיו הבטחותיו היו מתקיימות, פעל גם כאן, "וואני ואחי ליבוש שרדנו את השואה בניסי ניסים".

רבינו התגורר תקופה קצרה בעיר סאטמאר. האדמו"ר מסטראפקאב זצוק"ל סיפר, שכאשר היה שם, אירע פעם שבעל האכסניה, שאירח את רבינו ר' זושא גרינפלד, חלם שהאדמו"ר ר' חיים הלברשטאם (ה'דברי חיים') מצאנו זיע"א - אבי רבינו, עומד עליו וצועק שיקום ויוציא את בנו מידיו של גוי ערל. בהתחלה לא שת ליבו לחלום, אך כאשר המחזה חזר ונשנה, הרגיש שה'דברי חיים' מנער בידיו ומצווה עליו לקום ולהציל את בנו. ר' זושא קם מיד, וכשיצא מהבית ראה דין ודברים בענייני ממון בין רבינו לבין הגוי בעל העגלה שהוביל אותו. במהלך הוויכוח הגוי הרים גרון על ראשו של רבינו ורצה להנחיתו עליו, ולא הירפה, עד שבעל האכסניה שילם לו את מלוא הסכום שדרש. כשסיפר בעל האכסניה לרבינו שאביו הקדוש נראה אליו בחלום וציווה עליו להציל אותו, צעק הצדיק בהתרגשות: "אוי לי, הרי הטרחת את אבי הקדוש לבוא מן העולם העליון...". מיד הוא לקח ספר תהילים בידיו, ועד אור הבוקר שפך את ליבו בפרקי התהילים בהתעוררות ובכי רב.

הפינה הרגילה

הגם שהדגים באקווריום רועדים באלול...
אנחנו צריכים להיכנס לחודש הזה בכבוד ראש
וברצינות רבה למלא ולגדוש אותו בעבודת ה'
צרופה נקייה וטהורה, אבל הכי חשוב - בשמחה!
ר' נפתלי מרופשיץ היה תלמיד של ה'חזוה'
מלובלין... הוא היה נוהג פעם בשנה לעשות סיבוב
אצל צדיקי הדור, אבל הוא תמיד היה מתחיל אצל
'החזוה' ומסיים אצלו.

למה?
כי היה ידוע שאצל 'החזוה' תמיד היתה שרויה
השמחה! הוא מאוד הקפיד שתמיד תהיה שמחה
בסביבתו, ולכן ר' נפתלי אמר שתמיד חשוב
שההתחלה והסוף יהיו בשמחה!

פעם אחת נכנס איזה יהודי לר' ישראל סלנטר
ואמר לו: רביה, אני לא יודע מה יהיה עם היצר
הרע שלי... אני כבר לא יכול איתו!
אמר לו ר' ישראל: אתה יותר גרוע ממנו!

למה?
כי הוא מאמין בך, יותר ממה שאתה מאמין
בעצמך!

הוא לא התייאש ממך, ואתה התייאשת ממנו??
הרי תוקעים בראש השנה כדי לערבב את השטן...
מה הערבוב? שהוא חושב שהם עושים תשובה
והנה המשיח כבר הגיע... הרי יש תקיעת שופר!
אז הוא מאמין שאתה מסוגל לעשות תשובה, ולכן
הוא לא עוזב אותך... אבל אתה לא מאמין בעצמך
שאתה יכול לעשות תשובה?!

"מי האיש הירא ורך הלבב"..
אומרת הגמרא: הירא מעבירות שבידו.
לא מדובר על אדם שיש לו עבירות בידו... הוא
מסוגל לעשות תשובה ולמחוק את הכל, ואולי
אפילו להפוך הכל לזכויות... שיצא למלחמה!
אבל ה'ירא' מעבירות שבידו, זה שמפחד שהוא לא
מסוגל לשוב בתשובה אף פעם... הוא הבעייתי...
אסור שאחד כזה יצא למלחמה!

מלגה לברית מילה

'אפריון שלמה' מעניקה לאברכים שולמדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קרית יובל והסביבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה